

Commissie 3

Notulen

Zitting van 18 februari 2025

Samenstelling:

Aanwezig:

Stan Van Hees, voorzitter; Jan Van Otten, schepen; Annemie Der Kinderen, schepen; Francis Stijnen, raadslid; Luc Debondt, raadslid; Kevin Janssen, raadslid; Vicky Waterschoot, raadslid; Peter Maene, raadslid; Lisa Wils, raadslid; Jan Mevis, raadslid; Laurien Op de Beeck, raadslid; Leen Borgmans, raadslid; Greet Oris, raadslid; Charlotte Verboven, commissiesecretaris;

Zijn eveneens aanwezig:

Reccino Van Lommel, raadslid;

Verontschuldigd:

Wout Schaefraet, raadslid; Jan Mevis, raadslid;

Afwezig:

Luc Debondt, raadslid;

18 februari 2025 19:30 - De voorzitter opent de openbare zitting

1. Goedkeuring verslag vorige vergadering

Notulen

Het verslag van de vorige vergadering werd goedgekeurd.

2. Toelichting aanpak overlast

Toelichting

Binnen ons stadsbestuur wordt er intensief samengewerkt met interne en externe partners om overlast in een zo vroeg mogelijk stadium aan te pakken. Zo is er naast de cel overlast ook nog een cel probleempannen en een samenwerking met politie, parket en welzijnssector rond de gezamenlijke aanpak van erg kwetsbare personen.

Notulen

Aan de hand van een ppt geeft Bob Raets, na inleiding van Jan Van Otten, toelichting bij dit punt.

Reccino Van Lommel vraagt hoe de aanpak tweedelijnd drughulp gebeurt.

Bob Raets legt uit dat men een gesprek probeert aan te gaan over hun drugsproblematiek. Enerzijds via een individueel gesprek, anderzijds door vorming in groep. Naast de straf die opgelegd werd door de rechter wordt er ook geprobeerd om met het gezin in gesprek te gaan. Want vaak zijn het nog jonge mensen die meestal nog thuis wonen, en dan kan het helpen dat ouders meehelpen en de jongere ondersteunen om minder of geen drugs meer te gebruiken.

Reccino Van Lommel vraagt wat daarvan de resultaten zijn.

Bob Raets antwoordt dat hij geen resultaten heeft van 'geslaagden', want er zitten zeker ook recidivisten bij. Wat men wel ziet, is dat er toch enkele overstappen van verplichte naar vrijwillige hulpverlening binnen het CGG. De twee trajecten zitten in hetzelfde gebouw wat voor het makkelijker maakt om contacten te leggen.

Reccino Van Lommel weet dat er veel pestgedrag onder de radar blijft en hij vraagt of de dienst daar iets specifiek rond doet.

Bob Raets zegt dat een zorgleerkracht betekenisvol kan zijn. Zij zijn daar ook voor gevormd. De Preventiedienst maakt ook promotie voor het JAC naar jongeren toe. Daar kunnen zij ook steeds terecht. Maar het zijn vooral de startbaners die een belangrijke rol spelen voor jongeren. Dat zijn jonge mensen die makkelijker contacten leggen met andere jongeren. Zij proberen om voor schooltijd aan de schoolpoort te staan. Zij doen ook regelmatig mee met schoolactiviteiten tijdens de middag om zo verbinding te leggen met leerlingen. Jongeren kaarten gemakkelijker iets met hen aan dan met leerkrachten.

Reccino Van Lommel vraagt of het niet de taak van de politie is om na te gaan of er radicaliserende jongeren in de stad zijn.

Bob Raets legt uit dat dit de taak van de burgemeester is. De afgelopen jaren zijn er cases doorgegeven, waarvan de helft van de lokale politie kwam met de vraag wat de Preventiedienst preventief kan ondernemen over jongeren waar men zich zorgen over maakt.

Reccino Van Lommel vraagt of iemand op de radar wordt doorgegeven.

Bob Raets antwoordt dat dit niet noodzakelijk is. Bij het beginstadium van radicalisering volgt OCAD, federale en lokale politie dit verder op. Preventief kunnen er mogelijkheden zijn om mee aan de slag te gaan. Intern wordt gekeken wie de persoon mogelijks kent en wie hem kan opvolgen om een beeld van hem te vormen. Soms heeft dit te maken met vervreemding, geen netwerk hebben of een identiteitscrisis in de eerste fase. Voorlopig heeft men nog niks moeten doorsturen naar OCAD.

Reccino Van Lommel vraagt of de gemeenschapswachtvaststeller er alleen voor staat om bestuurlijke vaststellingen te doen.

Bob Raets antwoordt dat de politie ook vaststellingen doet en GAS-pv's opmaakt. De stad is bevoegd voor één kubieke decimeter sluikstort, zodra het meer is, is het de bevoegdheid van de politie.

Jan Van Otten vult aan dat ook de reinigingsdienst in sluikstort kijkt om te zien of er identiteitsgegevens in zitten.

Reccino Van Lommel vraagt of er alleen verslagen worden gemaakt als er bewijsmateriaal wordt gevonden.

Bob Raets antwoordt dat als er geen bewijsmateriaal wordt gevonden, alles alleen wordt opgeruimd. De sanctionerend ambtenaar beslist of er voldoende bewijsmateriaal is om een GAS-boete op te maken. Bij persoonlijke zaken zoals rekeninguitreksels op naam of simkaarten wordt er een vaststelling gedaan en een boete opgemaakt.

Reccino Van Lommel vraagt hoeveel GAS-boetes er zo worden uitgeschreven.

Bob Raets zegt dat dit aan de sanctionerend ambtenaar gevraagd moet worden. Het zou interessant zijn om deze ambtenaar eens uit te nodigen op een commissie om uit te leggen hoeveel boetes er worden uitgeschreven. Ook OVAM-vaststellers stellen bestuurlijke verslagen op. Het zou interessant zijn om een overzicht te krijgen van de stijging van het aantal bestuurlijke verslagen en GAS-pv's over de jaren heen.

Uit het publiek wordt samengevat dat er voortaan een melding van overlast via het meldingsformulier moet gebeuren. Het probleem is dat tegen de tijd dat de melding gelezen wordt, er vaak geen overlast meer is.

Bob Raets raadt aan om de melding zeker te doen en hij mag ook de Preventiedienst zelf bellen. Bij een terugkerend probleem of meerdere meldingen wordt dit besproken op de Cel Overlast. Daar wordt gekeken wie de meest betekenisvolle rol kan spelen. In principe is het aan de wijkagent om controles te doen, desnoods in burger.

Uit het publiek komt de melding dat er verschillende soorten overlast zijn en dat dit subjectief is. Wat voor de ene overlast is, is dat voor iemand anders misschien niet.

Jan Van Otten legt uit dat er daarom met een flowchart wordt gewerkt. Dit wordt meteen gefilterd op het soort overlast en bekeken door wie het best kan worden opgevolgd. Het is ook belangrijk om te blijven opvolgen.

Reccino Van Lommel vult aan dat mensen ook een foto kunnen meesturen bij de melding. Hij vond het een interessante toelichting over wat er gebeurt bij Preventie en vraagt wat vandaag de belangrijkste problemen zijn waartegen men aanloopt.

Bob Raets geeft aan dat hij graag nog iemand extra zou kunnen inzetten die echt vrijgesteld is en, in het kader van overlast, naar jongeren toe kan stappen en met hen in overleg kan gaan. Momenteel heeft men Akira en daar krijgt men overkoepelend een (beperkt) budget voor, maar een extra schakel zou handig kunnen zijn.

Jan Van Otten geeft aan dat het ook vermeld staat in het bestuursakkoord om meer in te zetten op verbinding naar jongeren toe. Er wordt nog onderzocht om te gaan werken met een jeugdinterventiewerker die heel specifiek kan werken, en luisteren naar jongeren, wat hun noden zijn. Ook bij de politie zijn er twee mensen die specifiek met jongeren aan de slag gaan.

Reccino Van Lommel vraagt of de Preventiedienst qua bezetting goed zit.

Bob Raets bevestigt dat er voldoende preventiemedewerkers zijn, maar dat een extra schakel in de vorm van een jeugdinterventiewerker een groot verschil zou kunnen maken. Iemand die naar aanleiding van overlast naar jongeren stapt, in gesprek gaat met jongeren en hun gezin.

Francis Stijnen denkt dat het frustrerend werken is dat zoveel mensen bezig zijn met preventie en toch het probleem alleen maar groter wordt.

Bob Raets deelt mee dat jeugdwerkers veel weghouden van de Cel Overlast. Men ziet wel een ontwikkeling: twee agenten zijn gedeeltelijk vrijgesteld en werken samen met straathoekwerkers en Akira. Wanneer straathoekwerkers en Akira een probleem niet kunnen aanpakken in een bepaalde buurt, vragen ze de politie om daarheen te gaan en in te grijpen. Als die interventiewerker er zou komen, dan is er een systeem, een flow die heel goed zou kunnen werken.

Uit het publiek komt de opmerking dat er vormen van overlast zijn die moeilijk aan te pakken zijn omdat ze steeds door andere personen worden veroorzaakt. Een voorbeeld is het cliënteel van KBC dat parkeert voor een privé-oprit waardoor men zelf niet van de oprit geraakt.

Bob Raets vraagt of er al een gesprek is geweest met de directie van KBC.

Het publiek antwoordt dat dit nog niet is gebeurd, maar wel met het diensthoofd Mobiliteit. Toen heeft men een lange witte lijn getrokken, maar nu denken mensen dat dat één groot parkeervak is.

Jan Van Otten zegt dat dit zal worden opgenomen met de dienst Mobiliteit. In principe is parkeren op privéterrein een politionele bevoegdheid.

Uit het publiek komt de melding dat de OVAM-vaststellers niet opgenomen staan in de flowchart.

Jan Van Otten legt uit dat zij mensen op heterdaad betrappen en hen dan een GAS-boete geven.

Uit het publiek wordt gevraagd of dit een andere werking is dan in de vorige legislatuur.

Bob Raets legt uit dat OVAM-vaststellers worden ingeschakeld wanneer er veel last van sluikstort is. Ze doen op voorhand metingen om de huidige situatie te bepalen en doen regelmatig controles. Daarna doen ze controlemetingen om het effect ervan te bewijzen. Ze werken in bepaalde buurten of straten en werken in alle Vlaamse steden op dezelfde manier.

3. Toelichting project buren- en buurtbemiddeling

Toelichting

Het project buren- en buurtbemiddeling van de Preventie draagt ook bij tot het verminderen van overlast door in een zo vroeg mogelijk stadium de bemiddeling tussen buren of tussen groepen in een buurt op te starten.

Notulen

Aan de hand van een ppt geeft Ine Van Gompel, na inleiding van Jan Van Otten, toelichting bij dit punt.

Reccino Van Lommel vraagt wat men ook soms moet doorverwijzen naar de vrederechter, wanneer men merkt dat men er niet uitkomt.

Ine Van Gompel antwoordt dat in het beste geval partijen zelf vaststellen dat men er niet uitkomt en dat men het eens raakt dat men het niet eens raakt. Dan blijft er enkel de vrederechter nog over om te bemiddelen. Maar zij zal die stap naar de vrederechter niet zelf voorstellen naar partijen. Die volgende stap moeten zij zelf zetten. Dat is de flow en soms verloopt het zo.

Jan Van Otten vult aan dat het de bedoeling is om te starten met bemiddeling en men niet naar de vrederechter moet gaan.

Reccino Van Lommel vraagt of het vaak voorkomt dat men niet wordt binnengelaten in een woning.

Ine Van Gompel zegt dat dat vaker voorkomt bij buur 2 dan bij buur 1. Maar na het gesprek met buur 1 wordt er vaak al een proces in gang gezet.

Stan Van Hees vraagt of dat de meest voorkomende situatie is: buur 1 tegen buur 2. Is het niet vaak buur 1, 2, 3 en 4 tegen buur 5?

Ine Van Gompel legt uit dat men dan spreekt van buurtbemiddeling, maar dat komt in een volgende slide aan bod.

Reccino Van Lommel vindt dat er een mooi beeld geschetst werd. Hij vindt het belangrijk om een evaluatie te maken van de voorbije drie jaar en vraagt wat de voornaamste zaken zijn waar men tegenaan loopt. Of wat tekortkomingen waren, de voorbije tijd.

Ine Van Gompel antwoordt dat de mensen een bemiddelaar vroeger in het proces moeten inzetten. Daar moet nog hard op worden ingezet. Er is al een hele vooruitgang want nu de samenwerking met de wijkagenten verloopt heel goed. Maar daar moet men op blijven inzetten.

Bob Raets vult aan dat de wijkagenten in de begin periode enkel doorverwezen naar een bemiddelaar, als de situatie al te fel gevorderd was. Nu wordt dat mee opgenomen in het takenpakket van de wijkagent. De sfeer wat opsnuiven in een buurt en als er nog maar lichte frustraties worden waargenomen, probeert hij de mensen al door te verwijzen naar de bemiddelaar. In het begin was dat bij hen ook niet écht gekend. Nu zien ze een evolutie: burenbemiddeling wordt echt professioneel aangepakt.

Ine Van Gompel meent wel dat er overkoepelend terug meer nood is om aan verbinding en dat men terug meer met elkaar moet praten.

4. Aanwijzen van vergaderlokaal 't Hert als locatie om huwelijken gratis te voltrekken elke eerste dinsdag van de maandag

Toelichting

De laatste jaren is er minder vraag naar traditionele huwelijksvoltrekkingen. Er wordt voorgesteld om een gratis, korte huwelijksceremonie te voorzien in 't Hert (Campus Blairon). De gemeenteraad wijst deze locatie aan.

Notulen

Aan de hand van een ppt geeft Jan Van Otten toelichting bij dit punt.

Reccino Van Lommel weet dat het wenselijk is, maar hij denkt dat dit mogelijks schijnhuwelijken in hand zal werken. Ten tweede vraagt hij waarom het niet voor iedereen gratis kan zijn. De administratieve voorbereiding blijft hetzelfde alleen de ceremonie is anders.

Jan Van Otten antwoordt op de eerste vraag over de schijnhuwelijken. Bij vermoeden van schijnhuwelijk wordt dit eerst aan het parket voorgelegd en zij beslissen of er toestemming is om het huwelijk te voltrekken. Dat is nu ook de procedure, dus dat blijft. Op de vraag of erover nagedacht werd waarom het huwelijk niet voor iedereen gratis te maken, deelt hij mee dat een dergelijke ceremonie een grotere personeelsinzet vergt. Op een zaterdag is men 45 minuten aan het werk, 30 minuten door de week. Bij de ceremonie trouwt men toch met wat 'grandeur'. Men komt namelijk binnen via de grote deuren, men wandelt de grote trappenhal door.

Leen Borgmans geeft mee dat de burger er niet om gevraagd heeft dat het stadsbestuur op twee verschillende locaties gevestigd is. Blairon en stadhuis.

Reccino Van Lommel vat samen dat het vooronderzoek naar schijnhuwelijken blijft, men heeft alleen de ceremonie, één persoon begeleidt de mensen. Maar hij vindt het niet eerlijk en vraagt waarom er dan niet gekozen wordt voor een tussentarief i.p.v. gratis.

Francis Stijnen vindt dat het nu een groot verschil is tussen trouwen op de nieuwe manier of trouwen op de bestaande manier. Differentiëren van tarieven vindt hij logisch, maar uiteindelijk is gratis nog niet helemaal gratis, want er komt nog altijd administratief werk bij kijken. Hij hoopt wel dat de mensen beseffen dat de nieuwe methode wel dezelfde juridische consequentie heeft als de huidige.

Jan Van Otten geeft mee dat het voorlezen van de identiteiten, wetteksten en dergelijke hetzelfde blijft en inderdaad dezelfde juridische gevolgen heeft.

Greet Oris vraagt of er ook niet gekeken kan worden naar een buitenlocatie.

Jan Van Otten antwoordt dat dat voorlopig niet gebeurt, maar dan moet onderzocht worden waar dat kan gebeuren.

Laurien Op de Beeck komt terug op het verschillende tarief. Zij weet dat dit in Mechelen ook gebeurt. Zij vraagt of men weet hoe men dit daar aanpakt.

Jan Van Otten legt uit dat men gaan kijken is in Antwerpen en Mechelen, maar daar bestaan verschillende manieren en categorieën om te trouwen. In Antwerpen zijn er zelfs vijf verschillende tarieven om te trouwen. Dat is online te vinden.

Leen Borgmans vraagt om eens na te gaan hoeveel tijd er nodig is om een huwelijk voor te bereiden. Want professioneel is zij hier al eens mee in contact gekomen en is toen vershoten van de tijd dat dat inneemt.

Jan Van Otten legt uit dat wanneer men, bijvoorbeeld in het ziekenhuis moet trouwen, men ook hiervoor toestemming van het parket van moet krijgen. Een ziekenhuis is niet aangeduid als een trouwlocatie en dan moet men een andere procedure doorlopen en andere stappen ondernemen.

5. Punten gemeenteraad en raad voor maatschappelijk welzijn

Notulen

Jan Van Otten en Annemie Der Kinderen overlopen de agenda van de gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn.

6. Uit het college

Notulen

Er werden geen extra punten aangebracht.